

Sygn. akt V KK 542/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2019 r.,
sprawy **K. S.**

skazanego z art. 294 § 1 k.k. i innych
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...)
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt III K (...)

I. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. - Kancelaria Adwokacka Ś., kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji w niniejszej sprawie, jako obrońcy z urzędu skazanego oraz kwotę 148 zł i 2 gr (sto czterdzieści osiem złotych i dwa grosze), tytułem niezbędnych wydatków;

III. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.

UZASADNIENIE

Kasację wniesioną na korzyść skazanego K. S. należy ocenić jako oczywiście bezzasadną, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k., albowiem stanowi ona próbę ponownej weryfikacji orzeczenia Sądu Okręgowego w W.

Jak wynika z utrwalonej już linii orzeczniczej Sądu Najwyższego, zarzuty podniesione w kasacji pod adresem orzeczenia sądu *meriti* podlegają rozważeniu przez sąd kasacyjny tylko w takim zakresie, w jakim jest to nieodzowne dla należytego rozpoznania zarzutów stawianych orzeczeniu sądu odwoławczego. Rolą sądu kasacyjnego nie jest bowiem ponowne – „dublujące” kontrolę apelacyjną - rozpoznawanie zarzutów stawianych przez skarżącego orzeczeniu sądu pierwszej instancji. Stwierdzenie ich zasadności ma znaczenie wyłącznie jako racja ewentualnego stwierdzenia zasadności i uwzględnienia zarzutu odniesionego do zaskarżonego kasacją orzeczenia Sądu odwoławczego (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 1996 r., III KKN 148/96, OSNKW 1997, z. 1 - 2, poz. 12).

Potwierdzeniem powyższej konkluzji, co do oceny poddanego analizie Sądu Najwyższego środka zaskarżenia, jest właśnie okoliczność, że Autor kasacji fakt niepodzielenia zarzutów apelacji utożsamia z brakiem ustosunkowania się do tych zarzutów, zgodnie z wymogami wskazanymi w treści art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Tymczasem podkreślić należy, że nawet pobieżna lektura pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 grudnia 2018 r., sygn. akt III AKa (...) wskazuje, jednoznacznie, że ten Sąd rozpoznał prawidłowo wszystkie zarzuty podniesione w zwykłym środku odwoławczym i w zgodzie z art. 457 § 3 k.p.k. podał czym kierował, się wydając wyrok oraz dlaczego zarzuty i wnioski apelacji obrońcy K. S. uznał za niezasadne.

Kierując się podniesionymi motywami Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., postanowił jak na wstępie.

as